

De probationibus.

3

a principem obligari saltem naturaliter ex contractu inito cum subdito, adeo etiam quod successor tenetur ad illius obseruantiam, si contractus est initus nomine dignitatis. qd tenet Cy. in l. digna vox. C. de leg. & Io. An. & coiter se quentes hic. facit. l. Caesar. ff. de publ. p hoc facit qd obio est de iure naturali, cui est princeps subiectum cu non possit tolere ea qd sunt iuris naturalis, vel diuini, ad hoc qd no. In. i. c. qd eccliarum. de cost. vbi hoc, no. sedit ad idem cle. pastoralis de rei. Itē dico in papa maxime ut astrigat dispositio iuris diuini ad hoc, qd dixi post. Io. An. in c. significasti. sup. defo. cōp. facit qd no. gl. in c. nō est de voto & in c. quāto. b de iureiu. & p Inn. in c. cū iter. P. de renun. b No. ii. nō minus singh. cōueniri im. patorē posse, p tali obligatione naturali a subiecto, coram papa: & dico qd poterit cōueniri. Primo rōne pti, de iud. nouit & tūc p denunciatione Euā gelicā vel iudiciale, vbi no. Secundo p̄t intelligi, vt adē directa via vt papa tāq su pior reddat p manu regia sicut olim fiebat anteq̄ essent introducte actiones. l. ii. ff. de origi. 3 iur. & qd no. Inn. in d. c. qd in eccliarum. de cost. t Ethoc p cedit tenēdo cōem op. maxime canonistarum, qd im. pator 4 immediate habet imperiū a papa: t ita p circa papā tāq vniū vicariū Dei. Sit potestas téporalium habitu, qd potestate exercet in grauib. negotiis & vbi datur defectus iudi. cū. ad hoc qd no. in d. c. nouit. & ibi dixi. & p Inn. in c. licet ex suspecto. de fo. cōp. licet aliud sentiat gl. in c. qm. x. dīf. sed tene primū. Et p̄t hoc limita no. p legitima in l. vna. C. 5 ne qd in sua cā. t & qd dixi i. c. cum venissent de iud. vt nō recognoscens superiorē possit esse iudex in cā sua. p quo facit. l. proxime. ff. de his qd in test. dele. & l. hoc Tyberius de h̄. inst. gl. iuncto tex. in c. Guiliarius. 23. q. 3. Et hēc pcedunt, qd superior agit contra subiectū, sed si subiectū agit contra dominum, p̄t cū conuenire corā summo pōtifice p supradicta. Et primum ē limita per no. & per sing. dictum 6 Host. in c. cum loānes. de fi. instr. vbi dicit p̄t a superiorē p̄t appellari ad papam. Hēc omnia defendi p̄t p ea qd dixi in d. c. nouit. & in d. c. licet ex suscep. No. ibi in mediūq. &c. qd iudicū dicitur mediū hoc ideo, quia est medium inter auctorem & reum ad idem. C. de iu. nulli. & ita exponit Ioan. An. hic. & bene. Ex quo clarius colligit qd sup. dixi de p̄cipe conueniendo coram papa iudicialeiter. Aliquādo medium capit pro hac vita, quia tenet medium inter paradisū & infernū tenendo opin. eorum qui dicunt p̄t infernus est sub terra. 23. q. iiiii. hec aūt vita, alia non colligo, qd veniunt infra examinanda. Gl. i. querit qd sit Chartophylacium. & respondet vt in ea patet, & dic qd dīf a charta, & Phylaterio, qd idē p̄ seruare, quasi locus vbi seruantur charē, alibi habetur Gazophylacium, & dicitur a Gaza, qd est idem quod diuitia, & Phylace, quasi locus vbi reponit diuitiae, vt est tex. iuncta gl. in c. ii. xc. dist. Oppo. & videtur qd teneatur edere instrū qd se & nunc intro materiā huius capit. vt patet in l. fi. C. de edē. & l. i. S. edēda. ff. & inf. de fi. str. C. G. ppetuus. Gl. ii. metu cōtrarii. exponit p̄t nulli est dicendum. f. reo. quasi sentiat gl. licet reus non teneatur auctori auctori tamen tenetur edere reo. vnde intelligit p̄t im. p̄pator hic erat reus quasi. secus fuissest actor, nihil ad hoc glo. alle. sed tex. est no. secundum cōem lram, qd coiter sequitur Barto. in l. fi. C. de edē. p̄xale. & ita tenet Alan. & Io. An. hic. & inf. dicam rōnēm diuerisitatis. Excipi etiam ita gl. alios casus, vt habet in ea. & in l. fi. sed per hēc dicta glōsē nō h̄ plene m̄ huius c. latius h̄c attingūt Doc. canonis, & legiūt maxime Bar. in l. fi. & l. i. S. editio. ff. reo. Sed clare colligendo omnia, faciunt tria membra. Quandoq; em instrū sunt cōia. Quandoque propria ipsius 7 pertinet, quandoque propria ipsius a quo petuntur. t Primo casu aduertendum, qd p̄t dici communia multifarie. Aut sunt cōia quo ad proprietatem ipsorū instrūtorū. vt quia sunt cohērdes, & sunt instrumenta h̄ditaria. l. cōte. r. S. & l. fi. que sunt ff. fami. erc. seu eis pariter donata. vel legata, vt cō pecunia empta vel alio modo. ita qd sunt cōia vtriusque quo ad proprietatem, & tūc in dubio p̄t ex cā peti, vt edantur vt d. l. & c. G. perpetuus. de fi. inf. & l. i. ff. eo. cum l. fi. t Quandoque dicuntur cōia ex natura negotiū: vt qd sunt gēta ab exercente aliquod offīn, vel aliquam artem & ex consuetudine tenebat librum, vbi scribebat oīa negotia officiū & illa tenet edere. l. quidam. ff. de edē. & l. i. C. ē. in vnu intelle. cōtū quem ponit la. But. & sequitur d Bar. in l. qd. ff. e. vbi ēt p̄t cōia videatur hoc eis manda. cōtū vt scripturā cōficiat. Idē tibi Par. i. vñrario. per qd

videat reprobare glo. in cle. vna. §. cōterū. de vñ. qd dicit qd ibi ponit casus spalis, sed certe nō bñ re probat vt satis colligit illo tex. vñ dicerē qd qd sunt psonæ qd ex necessitate officiū cōficiunt libros. vt tutor, curator, procurator, & similes, & isti tenēt edere, qd rōne officiū, vñ eis mandatum. d. l. qd. Quē dā sūt psonæ qd exercēt aliq̄ artē, nō tñ astringit ad libros faciēdos, & tūc aut ex cōsuetudine faciūt, seu edūt libros i publico & idē, qd rōne cōsuetudinis vñ eis mādatū, & hoc 9 casu pcedit dītū la. Bar. t Aut nō habet libros in publico, sed in secreto i domib, ad ipsorū iſtructionē dītaxat, sicut f faciūt isti vñrarioi exercētes vñrā, nō palā cū altari seu bācha para, & tūc regit isti nō cōpellūt qd sunt iñstrā ppriā vt iñf. dicā in vñlmo membro. Cessat em̄ illa rōne qd videat eis mādatū ex cōsuetudine & hoc casu pcedat specialitas 10 in vñrario, de quo in d. cle. vna. iuncta glo. t Qñq; dicūt iñstrā cōia p̄ p materiā in eis contentam charta tñ non eit cōis, nec ex se, nec ex natura negotiū, & ista aut sūt penes g notariū, qd cōficit, aut penes par tē. Prio casu tenēt notariū cedere satisfacto sibi de sua mercede, qd ad hoc tenēt rōne officiū vt s. dixi ad hoc c. qm. qd de proba. & in l. fi. qd ex argē 11 tariis. S. ptinere. ff. de edē. t Aut sūt penes partē aduersā & tūc aut sūt originalia & tenēt edere, quia illa sūt cōia, d. c. 12 qm. & d. c. G. p̄ petuū. t Aut exēpla ex pecunia partis, & tūc ilta p̄t dici ppriā respū, ppriatatis charta, & de his, dicā 13 j. in vñlmo mēbro, vbi tractabo de iñstris ppriis ipsius a quo petuntur. t Secundo mēbro p̄cipali qm sūt ppriā ip̄fi p̄petuis, & tūc in dubio debet edī, p̄t em̄ tūc tāq ppriā vendicari, & potest agi ad exhibendum. l. fi. C. ad exh. not. 14 in l. vna. C. de condī. ex lege. t Tertio & vñlmo membro p̄cipali, quando sunt propria ipsius a quo petuntur. aduerte, aut perunt ex parte rei ab ipso auctore ad exceptio nē fundamē, & communiter tenet qd debet fieri editio. per l. fin. C. eo. & ar. in l. dissolute. C. de condī. ex l. & l. qui tabulas de fur. facit. c. accedēs. ii. sup. vt lit. nō cōt. est rōne qd rei sunt fauorabiliōres. Itē reus stipulatur & non p̄t venire paratus sicut auctōr qui appenſate venit. Item auctōr impugnat, reo se defendit. Itē quia iñstrā sunt coiter penes auctōrem qd habet pinguius ius ideo reo facilius subvenit. qd 15 no. t Aut perunt ex pte auctōris, & tūc aut reo est illis vñrā & tenēt edere. ut l. i. S. edēda. ff. de edē. saltē illā partem qua vñr. vt in c. cōtingit. de fi. inst. & c. cum psonæ. de pri. l. 6. Aut non est vñrā, & tūc aut petit auctōr ad intentio nem suā fundādā coadiuuandam, & tūc tenēt edere. exem plū, ego peto a te fundū Sempronianum, quem mihi vē didisti, fundauintētē meā qd mihi vē didisti, nūc est cōtentio in quantū ille fundū exēdit certe quo ad adiuuādā intētōnē mēa, p̄bā, cogit reus edere sua iñstrā cū nō p̄tā p̄cipialiter ad impugnādā. ar. in l. q. 2 cubinā. S. cū ita. ff. de le. 3. & hoc tenet Barto. in d. l. fi. & d. l. i. C. de edē. ats. in d. l. qd. & ita tenet nostri Moderni hic. Aut petit auctōr ad replicationē suā fundādā, vt s. dixi, & idē sicut. n. auctōr teneat edere reo ad exceptionē, p̄bādā vt s. dixi, sic & reus auctōri ad replicationē suā fundādā, cū replicatio sit qdā ex ceptio exceptionis. l. ii. ff. de excep. no. in c. nobis. de excep. & ar. op. ad dictum p̄cipiale. i. fi. C. de edē. vbi hoc cō ter tenet per Doc. & tenēt nostri Moderni hic. t Aut petit auctōr

D I T I O N E S.

- a Principem. Quod̄ mo pāda & contractus principis non ligēt successorē, tenet Bal. in l. ff. de confi. prin. A signationem: quia non habent ab eo cau tam, & quia ius non translat ad successorē, sed de nouo creatur per electionē. Quod̄ qualiter poslit procedere, vide ibi l. i. vñr. quatuor modos. & vide euā Old. in confi. 94. inci eleganter ad finem. Seb. Sap.
- b Ad dicta Inn. Vnde Bal. in l. fi. C. de preci. imper. offe. addē Ro. confi. 393. Ber.
- c Vide D. Antin. c. j. & quod ibi no. de confi.
- d Eis mandatum. Addē illud ieguens confi. 92.
- e In vñrario. Addē quod tunc est necesse qd ante pronunciatur vñrario, vt vñr. iñ Roma. confi. 226. Ber.
- f Addē qd dispositio. d. elem. i. habet locum, quando dē vñr. agit, ut est tex. exp̄s̄ ibi, & no. Car. in 4. not. & extendit ad idem quod volunt glo. ibidē in verbo, cōntura quod facit quod volunt Fran. Are. in confi. 157. incipit copiose & subtiliter, vbi determinat qd dispositio. c. qd qd de vñr. nou habeat lo cū in Iudeis, quod est era. in contra id, quod volunt Lauren. de Rodul. de Fl. in c. cōlūtū de vñr. in q. 146. vbi decidit qd determinatio, c. quia iñfra. de vñr. habet locum in Iudeis. & d. elem. habet etiam locum in his, qui carius vendunt merces sub credentiā, qui sunt etiam vñrarioj, iuxta no. in c. in ciuitate. in ver. debitorē, de vñr. & in c. nauganti. eo. rit. Ber. de For.
- g Vñrario. Addē huc Bal. in l. dissolute. C. de cond. ex lege vbi dicit qd sic ut vñr. tenet edere libros rationum, ita publicanū. Sed hoc sicut vñr. iñ Roma. in l. quanta. ff. de publica. vbi bonus tex. Et vide omnino qd no. in olej. in verbo & ceterum de vñr.
- h Tenet notarius. Addē vi. per Fed. confi. 260 & Roma. confi. 78. Ber.